

SIZLANMA YERİNE MÜCADELE

Aydınlık Gazetesi, 1 Kasım 2016

Yıldırım Koç

Aydınlık'taki köşemde 24 Ekim 2016 günü "Halkımızı Aptal Zannetmeyin" yazım yayımlandı. Aynı yazı sosyal medyada da çıkınca, Muzaffer Adıyaman isimli bir kişi şöyle bir yorum yazmış: "Böyle saçma sapan bir yorum sabah sabah sinirlerimi tavan yaptırdı. Ben marangozum. Şimdi bin üçyüz TL ay sonunda önüme geldi diyelim. Ev kirası yediyüz lira. Geriye kalandan evliya olsan ne yaparsın? Hangi satılma gücü yüzde seksen arttı. Siz kutupta mı, uzayda mı yaşıyorsunuz? Ya da tuzunuz kuru. Neyse burda kesiyim."

Yıllardır bu sığ anlayışla uğraşıyorum.

YOKSULLAŞMA

Yazdıklarımın karşı çıkanlar iki grupta toplanabilir. Bir grup sızlananlar, ikinci grup AKP propagandası yapıldığını düşünenler.

Gerçeklere gözlerini kapayıp sosyal medyada aklına geleni yazanların bir bölümü sızlanıyor. Muzaffer Adıyaman bu gruptan.

Birinci gruptakiler, okuduklarını pek anlamadıklarından ve pek de okumadıklarından olsa gerek, benim "asgari ücret yüksek" dediğimi sanıyor.

Ben "asgari ücret yüksek" demiyorum; "asgari ücretin satılma gücü AKP döneminde arttı" diyorum.

Bu yanlış kavrayış çok yaygın.

Yoksulluk ayrı, yoksullaşma ayrı. Ayrıca yoksulluk kavramı da son derece göreceli. Hangi ülkede, hangi dönemde yaşadığınıza bağlı.

1950'li yılların işçisinin yaşam düzeyi ile bugünkü aynı mı?

Yoksul insan tepki göstermez. Yoksullaşan insan tepki gösterir.

Asgari ücret alan işçilerin kaç örgütlü mücadeleye katılıyor?

Asgari ücretli işçilerin çoğu hangi partiye oy veriyor?

Örgütlü mücadeleye katılmayanların işten atılma korkusuyla hareket ettiğini söyleyebilirsiniz. Peki, seçim sandığındaki tercihleri de mi işten atılma korkusuyla bağlantılı?

Asgari ücretin satılma gücü arttı.

Daha artmasın mı? Artırmaya gücünüz yetiyorsa artırın.

BU DÜZENİN ADI KAPİTALİZMDİR

İçinde yaşadığımız düzene "kapitalizm" denir.

Kapitalizmde fabrikalara ve diğer işyerlerine patronlar sahiptir. İşçiler de bu patronlara işgüçlerini satarlar.

İşgücünün fiyatının (ücretin ve diğer çalışma koşullarının) belirlenmesinde bir sürü etmen rol oynar. Tek tek işçilerle patron arasında ve işçi sınıfıyla sermayedar sınıf arasındaki güç dengesi önemlidir. Ülkedeki kaynaklar önemlidir. Sermayedar sınıfın ve devletin tehdit algılaması önemlidir.

Diğer etmenleri kenara koyarsak, gücünüz varsa alırsınız, gücünüz yoksa alamazsınız.

Gücünüz ya kişisel özelliklerinizden kaynaklanır, ya da örgütlü güç içinde mücadelenizden.

Kişisel özellikleriniz çok önemli değilse, örgütleneceksiniz, mücadele edeceksiniz. Eylem yapacaksınız. Asgari ücreti belirleyen hükümete ve sermayedar sınıfa karşı siyasi tavır alacaksınız. Bunları yapmadan ücretinizin artmasını beklerseniz, hayal dünyasında yaşarsınız, benim yazdığım gerçekleri okuyunca "siniriniz tavan yapar."

İŞGÜCÜ METADIR

Kapitalist düzende patronlar kârlarını artırmaya çalışır. Kriz dönemlerinde de ayakta kalmaya çaba gösterirler. İşçiler de bu patronlara işgüçlerini satar.

Pazara çıktınız. Bir pazarcı elmayı 2 liradan satıyor. Yandaki pazarcı da aynı kalitedeki elmaya 4 lira istiyor. Siz de elmadan anlıyorsunuz. Hangi elmayı alırsınız? 2 liradan satılanı.

Patron işçinin işgücünü satın alacak. Bazı işçiler ayda 1000 liraya çalışmaya razı. Aynı nitelikte işgücüne sahip başka işçiler de ayda 3000 lira istiyor. Kapitalizmde işgücü de elma gibi bir metadır. Patron hangisini satın alır?

Gücünüz yetiyorsa 1000 liralık işgücünü piyasadan çıkartın veya kapitalizmden kurtularak işgücünün meta olmasına son verin, adaletli bir düzen getirin. Sızlanmak işe yaramıyor.